

som oftest være, om ikke ugjærligt, saa dog forbundet med ganske særegne Banffeligheder, juridisk at bevise, at den indtraadte Skade er forarsaget ved den udfiste Skjodesløshed eller Letfindighed, ikke vilde være rigtigt at opstille Godtgjørelsen af en saadan bestemt Marsagsforbindelse som Betingelse for Strafanvar; der skjønnes ikke at kunne reises nogen begrundet Indsigelse imod saaledes at lade det være tilstrækkeligt til Strafanværets Indtrædelse, at der bevislig er vist Skjodesløshed og Letfindighed, forsaavidt Skade er indtraadt og med Rimelighed maa anses som bevirket derved, naar hensees til Straffens Art og Storrelse, nemlig Fængsel, altsaa ogsaa efter Omstændighederne simpelt Fængsel, eller Bøder. Skjøndt Paragrafens Bestemmelser vel nærmest forudsættes at komme til Anvendelse lige-

overfor Personer, der, uden at have ved lægevidenskabeligt Studium erhvervet og derefter godtgjort den fornødne Indsigt, give sig af med at øve Lægevirksomhed, har man dog, i Righed med hvad der var Tilfældet i de ældre Lovforslag, ikke fundet tilstrækkelig Anledning til at give den en saadan Affattelse, at den indskrænker sig til disse Personer; dens Bestemmelser omfatte forsaavidt ogsaa autoriserede Læger.

I Lovforslagets sidste Paragraf er det endelig, i Samklang med Sundhedskollegiets Udtalelser, foreslaaet at hæve de ældre lidet tidsvarende Bestemmelser om Betalingen for privat Lægepraxis, der i alt Fald ikke længere ere passende eller retfærdige, naar Lægevirksomheden frigives paa den i Lovforslaget angivne Maade.

XXXII.

Forslag til Finantslov

for

Finantsaaret fra 1ste April 1874 til 31te Marts 1875.

(Forelagt af Finantsministeren i Folkethinget den 6te Decbr. 1873; se foran Sp. 1—1004).